

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลักสูตรการศึกษาต่าง ๆ ที่ผ่านมามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษจะเป็น ผู้ที่ได้เปรียบในการประกอบอาชีพมากกว่าผู้ที่ไม่รู้ภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะต้องปูพื้นฐานให้ผู้เรียนนับตั้งแต่การ ฟัง พูด ฟังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษทั้งในทางการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในระดับประถมศึกษา (ณัฐภาณุวงศ์เยาว์ ตอบประโคน 2540: 1 สุวินัย วิศาลศักดิ์: 2550)

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

สำหรับในประเทศไทยแม้ว่าหลักสูตร ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2539 กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกหนึ่งในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เป็นการเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวางรากฐานในการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมปีที่ 3-4 ฝึกการฟัง พูด อ่านและเขียนแบบ ง่าย ๆ ระดับชั้นประถมปีที่ 5-6 เริ่มเรียนภาษาอังกฤษหลัก พื้นฐานต่อเนื่องและเข้มข้นขึ้นจนถึงระดับมัธยมศึกษา (เสาวคนธ์ คุณวุฒิ 2550: 26-27)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้จัดลำดับความสัมพันธ์และความต่อเนื่องมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 4 ช่วงชั้น รวม 4 สาระ ดังนี้ 1) สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่อง ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน 2) สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทาง ภาษา 3) สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถทาง

ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น 4) สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมุ่งหวังว่านักเรียน ต้องรู้และสามารถทำได้ (กรมวิชาการ 2546: 5-6 อ้างใน ถัดดา อมตชีวิน 2543 : 15) ในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กำหนดให้เรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 แต่ในปัจจุบัน(พ.ศ.2544) ได้จัดให้มีการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ การเตรียมความพร้อมเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระดับการอ่านออกเขียนได้เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 และระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้นเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 (กรมวิชาการ: 2539 อ้างใน ถัดดา อมตชีวิน 2543: 15)

การถ่ายทอดความรู้และเนื้อหาทางภาษาต้องประยุกต์ใช้ด้านการสอนให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน ครูต้องมีความรู้และหาข้อมูลจากการได้รับการอบรมแบบใหม่ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุด ข้อมูลเอกสารของกระทรวงศึกษาธิการระบุว่า การฝึกอบรมบุคลากรให้มีความสามารถที่จะทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นกิจกรรมสำคัญที่ถือเป็นนโยบายเร่งด่วน ซึ่งจะต้องดำเนินการก่อนเพื่อเพิ่มศักยภาพ แก่ครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การฝึกอบรมระยะสั้นนี้มุ่งเน้นให้ครูเข้าใจหลักสูตรและวิธีการสอนตามหลักสูตร เนื้อหาสาระของการฝึกอบรมประกอบด้วยการพัฒนาสมรรถนะทางภาษาของผู้เข้ารับการฝึกอบรม เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการสอบ (กรมวิชาการ 2539 : อ้างใน สุรเชษฐ เวชชพิทักษ์ 2544: 1)

การออกเสียงคำโดยใช้สื่อประกอบการฝึกออกเสียง ได้แก่ รูปภาพและเทป ชุดฝึกต่างๆ ได้รับการพัฒนาหลายครั้งเพื่อให้มีประสิทธิภาพ(กฤติกา ปานสีทอง 2539: บทคัดย่อ) การใช้สื่อในการเรียนการสอน สามารถสื่อความหมายให้กับผู้เรียนได้อย่างชัดเจน เช่น การใช้รูปภาพหลายๆแบบ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากรูปภาพเพียงรูปเดียวในการอธิบายคำศัพท์อาจไม่สามารถถ่ายทอดความหมายให้ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ ผู้เรียนอาจเกิดการสับสน การใช้เทปซึ่งเป็นเสียงของเจ้าของภาษาและเครื่องบันทึกเสียงประกอบการฝึกออกเสียง จะช่วยให้ผู้เรียนได้สามารถฝึกออกเสียงได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังได้พัฒนาและแก้ไขข้อผิดพลาดในการออกเสียงจากการฟังเสียงของตนเองจากเครื่องบันทึกเสียง (จิรนนท์ เมฆวงษ์ 2547: 64)

การสอนออกเสียงเป็นพื้นฐานแรกสุดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและตัวแบบของการออกเสียงที่ดีที่สุดคือเจ้าของภาษาด้านนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาสามารถออกเสียงคำในภาษาอังกฤษได้ถูกต้องจะเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

1.2.1 สภาพปัจจุบันของครู ในการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนที่ผู้วิจัยเลือก ทดลองปรากฏว่าไม่มีครูที่จบตรงสาขาการสอนภาษาอังกฤษและไม่มีครูที่เป็นเจ้าของ ภาษาต่างประเทศเข้ามาช่วยสอนเสริม การสอนของครูขาดความรู้และทักษะในการผลิตสื่อ ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ และในการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบางคำ ครูจะออกเสียง เพี้ยนและไม่ตรงกับเจ้าของภาษา

1.2.2 สภาพปัจจุบันของนักเรียน การเรียนของนักเรียนจะเรียนตามที่ครูสอน โดย เรียนแบบท่องจำคำศัพท์ นักเรียนหลายคนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ยาก จึงขาดความตั้งใจใน การออกเสียงภาษาอังกฤษ และนักเรียนบางคนย้ายมาจากต่างจังหวัดซึ่งมาตรฐานแต่ละ โรงเรียน ต่างกันเพราะ โรงเรียนในชนบทที่ห่างไกลเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมที่ 5-6 และนักเรียน ต้องใช้เวลาปรับตัวอย่างมากในการเรียนและพื้นฐานทางการเรียนอ่อนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำกว่าเกณฑ์

1.2.3 สภาพปัจจุบันของสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนยึดสื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อหลัก ในการสอนภาษาอังกฤษ คือแบบเรียนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะครูที่โรงเรียน จะช่วยกันคัดเลือกหนังสือแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการที่เหมาะสมนำมาสอนใน โรงเรียน เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดเล็กจึงไม่สามารถของบประมาณจากรัฐบาล ทำให้ไม่มีห้องปฏิบัติการ ทางภาษา ส่วนสื่อเสริมที่ได้จากรัฐบาลคือ สื่อดาวเทียมไทยคม ซึ่งเป็นสื่อตอบโต้ทางเดียว ในบาง คาบการสอนภาษาอังกฤษจากระบบสื่อดาวเทียมไทยคม ดำเนินเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษซ้ำมาก ทำให้เด็กนักเรียนไม่สนใจที่จะเรียนตามสื่อต้องมีครูคอยควบคุมกำกับตลอดเวลา ในด้านการใช้สื่อ การสอนที่เป็นเทปเสียงหรือซีดีรอม โดยเฉพาะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ครูต้องหาซื้อ เทปมาประกอบการสอนด้วยกำลังทรัพย์ของตนเอง

1.3 สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

1.3.1 ปัญหาด้านตัวครู การขาดครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง และครูที่สอนการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษที่มีอยู่ส่วนใหญ่ไม่ได้จบเอกการสอนภาษาอังกฤษ ครูสอนภาษาอังกฤษหลายท่านจึงออกเสียงผิดเพี้ยนไปจากหลักสัทศาสตร์

1.3.2 ปัญหาด้านนักเรียน นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษตามครูผู้สอนเฉพาะในคาบเรียน เท่านั้น สำหรับการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาครูจะเน้นการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะ การใช้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและแบบท่องจำคำศัพท์ ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ขาดโอกาสใน การฝึกทักษะการพูดออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกและพูด

ภาษาอังกฤษไม่ชัดเจน ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ไม่มีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ความสนใจที่จะเรียนภาษาจึงลดความสนใจลงไป

1.3.3 ปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน สื่อที่ใช้ในโรงเรียน สื่อที่มีอยู่เป็นเพียงสื่อสิ่งพิมพ์ เทปเสียง ซีดี และภาพประกอบบัตรคำ ในโรงเรียนมีสื่อเพียงจำนวนจำกัด นักเรียนจะมีโอกาสใช้สื่อได้เฉพาะในคาบเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น เพราะเนื่องจากทางโรงเรียนไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาที่ใช้พัฒนาความรู้ในฝึกทักษะการพูด ฟัง อ่าน และเขียนหากครูสอนภาษาอังกฤษต้องการใช้สื่อเสริมภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ครูจำเป็นต้องใช้ทุนทรัพย์ส่วนตัวเพื่อจัดหาสื่อเสริมเอง สื่อที่จัดทำได้มีเพียงภาพประกอบบัตรคำสอนคำศัพท์ ส่วนสื่อด้านซีดีฟังการอ่านออกเสียงคำเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษามีไม่ตรงกับแบบเรียนจึงนำมาใช้ประโยชน์ได้น้อย ประกอบกับขาดอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น มีเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวนจำกัด เครื่องเล่นเทปซีดีจำนวนน้อย ครูจึงสอนภาษาอังกฤษตามหนังสือที่ทางโรงเรียนกำหนดมาให้เท่านั้น (สุวัฒน์ อินทุเศรษฐ : 2551)

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

หลายหน่วยงานที่รับผิดชอบและจากงานวิจัยต่างๆ ได้ค้นหาวิธีการฝึกอบรมและดำเนินการ ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองได้มีความพยายามในการแก้ปัญหาจากหน่วยงานท้องถิ่นอบรมภาษาอังกฤษ (ยูโกด) เจริญก้าวหน้า (<http://www.thailocaladmin.go.th>) ศูนย์ฝึกอบรมของมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและเอกชน ศูนย์พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดย สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (<http://www.vcharkarn.com/include/vcafe/showkratoo.php?Pid>) สถาบันภาษาอังกฤษภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานการศึกษาระดับพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (http://www.englishobec.net/index.php?option=com_learning&Itemid=66) และอีกหลายหน่วยงาน

1.4.1 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำโครงการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนำแนวคิดของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ(ดร.วิจิตร ศรีสอ้าน) ให้หน่วยงานและองค์กรหลักของกระทรวงศึกษาธิการนำเทคโนโลยีมาบูรณาการการเรียนการสอนเพื่อช่วยลดจำนวนชั่วโมงสอนของครู และสอนนักเรียนได้จำนวนมากในคราวเดียวกัน รวมทั้งนักเรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง อันจะเกิดผลต่อการเรียนของนักเรียน และส่งผลถึงการแก้ไขปัญหาพื้นฐานการขาดแคลนครูหรือครูไม่ตรงวุฒิ โดยจัดโครงการพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับเผยแพร่ให้นักเรียนได้ใช้ในปีการศึกษา 2550 เพื่อสร้างระบบจัดเก็บสื่อ เผยแพร่ ส่งเสริมการบูรณาการการใช้สื่อในโรงเรียนและติดตาม

ประเมินผล โดยทำสื่อรูปแบบหนังสือและซีดีรอม โดยปรับปรุงสื่อชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

1) สื่อสิ่งพิมพ์ เทปเสียง หนังสืออ่านเป็นเรื่องราว ชุดสื่อประกอบด้วย Reading Speaking Listening และ Writing แบ่งเป็นระดับ Beginner Level, Pre-Intermediate Level และ Intermediate Level สื่อดังกล่าวนี้ เมื่อปรับปรุงให้เหมาะสมกับการใช้เพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง จะนำมาเป็นสื่อสิ่งพิมพ์และซีดีรอม

2) จัดทำ School server ในโรงเรียน เพื่อรวบรวมสื่อดิจิทัลที่หน่วยงานและโรงเรียนต่างๆ ได้จัดทำไว้และนำมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบใน server ของโรงเรียน พร้อมทั้งปรับปรุงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อให้โรงเรียนสามารถนำสื่อไปใช้เพื่อการเรียนของนักเรียนได้สะดวกและรวดเร็ว

3) จัดทำ Web Portal โดยรวบรวมสื่อพร้อมใช้เก็บไว้ใน Website ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดทำรายการ Website ต่างๆ เพื่อบริการสื่อการเรียนรู้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อให้บริการโรงเรียนและนักเรียนทั่วประเทศ นักเรียนสามารถเข้าไปหาเนื้อหาที่สนใจเรียนได้ สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีคอมพิวเตอร์ ก็สามารถเลือกใช้สื่อสิ่งพิมพ์(หนังสือ) School server และสื่อที่เป็น CD หรือ DVD ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง (อุ๋มนบุญ ถึงหทัย 2550: 10)

1.4.2 นโยบายของสำนักงานพื้นที่การศึกษา ในปี 2549 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพนักเรียนโดยตรงการดำเนินงานในปี 2550 จึงมุ่งเน้นที่การยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานดังนี้

1) ปรับกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เร่งสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ภาษาแบบสื่อสาร โดยส่งเสริมการจัดอบรมสัมมนาปฏิรูปการสั่งการ เวทีแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในพื้นที่ พัฒนาผู้บริหารศึกษานิเทศก์ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ และการติดตามผลการดำเนินงาน

2) สร้างความเสมอภาคในโอกาสการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีคุณภาพ เร่งพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนต้นแบบกลุ่มต่างๆ เช่น โรงเรียนในฝัน จุฬาลงกรณ์ฯ ต้นแบบภาษาอังกฤษ รวมถึงการสร้างความพร้อมแก่โรงเรียนขยายโอกาส วิจัยและพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนในโครงการ EP/mini EP/ห้องเรียนพิเศษ

3) พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบสื่อสาร ด้านการพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการเรียนรู้ สื่อ และการวัดประเมินผล วิจัยและพัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการวัดประเมินผลทางภาษา จัดทำสื่อและตำราสื่อคู่มือหลักสูตร คู่มือการจัดการเรียนรู้ 4 ช่วงชั้น และคู่มือแนวทางการวัดประเมินผลภาษาอังกฤษเผยแพร่

แผนพัฒนาเครือข่าย พัฒนาศักยภาพของศูนย์ ERIC ศูนย์เครือข่ายและชมรมครูภาษาอังกฤษในพื้นที่เพื่อเป็นเครือข่ายการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยสนับสนุนการจัดค่ายภาษาอังกฤษ การประกวดละคร การแข่งขันทักษะพูด การจัดทุนแลกเปลี่ยนเข้าศึกษาในโรงเรียน English Program โรงเรียนนานาชาติ และสถานบันการศึกษาต่างประเทศ พัฒนาเผยแพร่สื่อความรู้และสื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้งในรูปแบบสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ ICT สื่อโทรทัศน์ และ สื่อ online

แผนพัฒนานักเรียนจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น การจัดเวทีแสดงความสามารถด้านภาษาอังกฤษ การจัดค่ายภาษาอังกฤษ การประกวดแข่งขันทักษะภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะทางภาษาในแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในระดับสถาบันศึกษา เขตพื้นที่และระดับประเทศ เพื่อให้ นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงและมีเจตคติที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษ (วัฒนาพร ระบุทุกซ์ 2550: 9-10)

สรุปให้เห็นว่าได้มีงานวิจัยหลายชิ้นที่พยายามช่วยแก้ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ดวงนภา ขาวสุข (2549: 4) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการฝึกการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 เป็นการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยทุกด้านรวมทั้งการออกเสียง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ใช้ภาษาได้อย่างแท้จริง โดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ วัชรระ แจ่มจรัส (2549:บทคัดย่อ) ใช้มัลติมีเดีย เสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยการศึกษาความต้องการและสภาพปัญหา การออกแบบและพัฒนาระบบ โดยใช้โปรแกรมAuthorware การสร้างแบบประเมินประสิทธิภาพ และทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิติระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจเป็นแบบประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้แบบประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยคือ ได้รูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มัลติมีเดีย เสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่มีรูปแบบที่เหมาะสม และจากการประเมินบทเรียนจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มัลติมีเดีย เสริมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี สุริยา ปานเพ็ง (2546: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาด้านเทคนิคการสอน ด้านการสร้างแบบประเมิน ด้านการใช้คอมพิวเตอร์สร้างสื่อการสอน ด้านการสร้างสื่อการสอนที่น่าสนใจ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาด้านเจตคติต้องการพัฒนาในการส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในการ

ทำงาน เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน และวิธีการรับการพัฒนาดังกล่าวพัฒนาโดยส่งเสริมให้มีแหล่งค้นคว้าสำหรับครู และ สุธเรษฐ เวชชพิทักษ์ (2544: 4) ได้พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลโดยใช้ซีดีรอมเป็นสื่อหลัก เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ครูสอนภาษาอังกฤษได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษได้ถูกต้องเพราะชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นชุดฝึกอบรมรายบุคคลแบบทางไกลที่ผู้รับการฝึกอบรมแต่ละคนสามารถนำไปใช้ฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่ใดและในเวลาใดก็ได้ตามที่แต่ละคนสะดวก รวมทั้งใช้เวลามากหรือน้อยกับเนื้อหาแต่ละหน่วยได้ตามความสามารถการเรียนรู้ของแต่ละคน ซีดีรอมเป็นสื่อหลักในชุดฝึกอบรมนี้เป็นสื่อบันทึกข้อมูลที่มีขนาดเล็ก น้ำหนักเบา พกพาสะดวก และมีราคาถูก และสามารถบันทึกข้อมูลที่จำเป็นต่อการฝึกอบรมได้เป็นจำนวนมาก ทั้งข้อมูลที่เป็นข้อความอธิบายวิธีการออกเสียง ข้อมูลภาพแสดงอวัยวะในการออกเสียงทั้งที่เป็นภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว เสียงตัวอย่างจากเจ้าของภาษาที่ชัดเจนมีคุณภาพสูง

1.5 แนวทางการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการฝึกอบรมโดยใช้ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ พัฒนาขึ้นที่สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยกำหนดประสบการณ์ ที่คาดหวังสำหรับผู้รับการอบรมได้เผชิญ ผจญ และเผชิญประสบการณ์ ด้วยการแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระสำหรับประกอบภารกิจงานและทักษะความชำนาญจากแหล่งวิทยาการที่ได้มีการชี้แนะแหล่ง หรือจัดเตรียมไว้ให้ ประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ด้านผู้ให้การอบรม กล่าวคือ ผู้ให้การอบรมต้องจัดเตรียมกิจกรรมต่างๆ ไว้ล่วงหน้า ซึ่งเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาทั้งด้านเนื้อหาและวิชาและประสบการณ์ทำให้ผู้รับการอบรมได้รับประสบการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยมุ่งให้ทำได้มากกว่าให้รู้ แต่ไม่มีเป้าหมายเด่นชัดว่าจะนำความรู้ไปทำอะไร เป็นการเลียนแบบธรรมชาติของชีวิตจริง ที่เมื่อมีปัญหาที่ต้องประสบผู้เรียนก็จะชวนขวนขวายหาความรู้จากแหล่งต่างๆ มา ใช้ในการแก้ปัญหาทำให้ได้กระบวนการทำงานที่สามารถนำติดตัวไปใช้ได้

ผู้วิจัยจึงเห็นควรพัฒนาชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ขึ้นมาใช้เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะ โดยเฉพาะในเรื่องการออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สำหรับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1 และเชื่อว่าชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้ฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถพัฒนาประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษได้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการเขต 1

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการฝึกอบรมจากการฝึกอบรมด้วยชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์

2.2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการอบรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อคุณภาพชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้น

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิคสำหรับนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 ผู้รับการฝึกอบรมที่ฝึกอบรมด้วยชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค มีความก้าวหน้าทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผู้รับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นในเรื่องคุณภาพของชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 รูปแบบ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา

4.2 บริบทการวิจัย ที่โรงเรียนวัดบางขมิ้น จังหวัดสมุทรปราการ

4.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดพื้นที่สมุทรปราการ เขต 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 6,193 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็น นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดบางขมิ้น กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 29 คน จากการเลือกแบบเจาะจง

4.4 ขอบข่ายเนื้อหาสาระการวิจัย เป็น ชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 หน่วย ได้แก่

หน่วยที่ 1 เรื่อง การออกเสียงอักษรภาษาอังกฤษ

หน่วยที่ 2 เรื่อง การออกเสียงอักษรควบกล้ำ

หน่วยที่ 3 เรื่อง การออกเสียงสระประสมคล้ายเสียง เอ อี ไอ โอ ยู

4.5 ระยะเวลา/ช่วงเวลาที่ใช้ดำเนินการวิจัย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

4.6 เครื่องมือการวิจัย

4.6.1 เครื่องมือต้นแบบชิ้นงาน ได้แก่ชุดฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 หน่วย ที่ยึดระบบการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์

4.6.2 เครื่องมือวัดผลกระทบ ได้แก่ แบบทดสอบก่อน-หลังเผชิญประสบการณ์ แบบฝึกหัดและกิจกรรม ระหว่างเรียน และ แบบสอบถามความคิดเห็น

4.6.3 เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ค่าประสิทธิภาพชุดการฝึกอบรม E_1 / E_2 การทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

5.1 จุดมุ่งหมายการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิคนี้ จัดทำเพื่อฝึกอบรมนักเรียนในชั้นประถมปีที่ 6 โดยยึดหลักการฝึก

ทักษะการพูดและฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และการประสมเสียงในคำศัพท์ที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาก่อน

5.2 การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิคส์ เป็นการฝึกทักษะพื้นฐานการอ่านออกเสียงคำ โดยใช้หลักการออกเสียงคล้ายให้ใกล้เคียงกับการออกเสียงของเจ้าของภาษา โดยการแทนเสียงของอักษรต่างๆ ที่ละตัวอักษร ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของนักเรียนไทย

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ หมายถึง วิธีการฝึกอบรมที่กำหนดประสบการณ์ที่คาดหวังสำหรับผู้รับการอบรม เพื่อให้ผู้รับการอบรมได้เผชิญ ผจญ และเผชิญประสบการณ์ ด้วยการแสวงหาความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระประกอบภารกิจ งาน และทักษะความชำนาญจากแหล่งวิทยาการที่ได้มีการชี้แนะแหล่ง หรือจัดเตรียมไว้ให้ได้ประสบการณ์ที่กำหนด

6.2 การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการที่ออกเสียงเทียบให้ใกล้เคียงเสียงของคำนั้นๆ ได้ถูกต้องตามหลักของเจ้าของภาษาอังกฤษเพื่อการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง

6.3 หลักโฟนิคส์ หมายถึง การออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ศึกษาวิธีการอ่านออกเสียงเพื่อสะกดคำ โดยใช้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงที่เปล่งออกแต่ละหน่วยเสียงกับตัวอักษรที่ละตัวอักษร

6.4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง นักเรียนชายหญิงที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดบางขมิ้น อายุระหว่าง 12-14 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550

6.5 เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง คุณภาพของชุดการฝึกอบรมการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิคส์ ที่ได้จาก “กระบวนการ” และ “ผลลัพธ์” โดยมีค่าร้อยละ 80 หรือมีค่าร้อยละ ± 2.5 จาكر้อยละ 80 กล่าวคือ 80 ตัวแรก เป็นค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ที่ได้จากคะแนนระหว่างเผชิญประสบการณ์ ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย และ 80 ตัวหลังเป็นค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ที่ได้จากการคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเผชิญประสบการณ์ด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย

6.6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 หมายถึง สถาบันทางการศึกษา อยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ดูแล ควบคุม โรงเรียนในจังหวัด สมุทรปราการ รับผิดชอบ โรงเรียนในเขตพื้นที่ 3 อำเภอ ได้แก่เขตอำเภอมะเมือง เขตอำเภอพระประแดงและเขต พระสมุทรเจดีย์

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้พัฒนาชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำใน ภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80

7.2 ได้พัฒนาการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักโฟนิค ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ ทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

7.3 ได้แนวทางในการผลิตชุดการฝึกอบรมแบบอิงประสบการณ์ เรื่องการออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษโดยใช้หลักโฟนิค ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6